

sætte Fornærmelsen“. Under Forhandlingerne i Straffelovskommissionen af 1917 var der paa et vist Tidspunkt Enighed om i (den nuværende) § 270 at optage det Tilfælde, at Sigtelsen „paa Grund af dens Mangel paa berettiget Formaal findes utilbørlig“, men jeg husker ikke, af hvilken Grund dette blev udeladt i det endelige Udkast.

Jeg har altsaa intet at indvende imod, at den foreslaaede Tilføjelse optages i § 270. Skade kan den ikke, men jeg tror heller ikke, at den er til nogen Nytte for det tilsigtede Øjemed. Den, der ikke ved sig skyldfri, vil betænke sig to Gange paa at anlægge Sag med Paastand om Straf *alene efter § 270* og dermed *Afskærelse af Sandhedsbevis*, hvorved han kommer til at stemple sig selv som den, der erkender Sigtelsens Sandhed.

Det staar mig klart og er sikkert den almindelige Mening, at Beskyttelsen for Æren er *beklagelig ringe* i Tilfælde som dem, der nævnes i Bemærkningerne til Lovforslagets § 270, saavel som i andre Tilfælde, hvor Sigtelsen har været uden noget berettiget Formaal, navnlig naar det drejer sig om Fremdragelse af gamle, længst forglemte Forhold. Men Mangelen afhjælpes ikke ved en Udvidelse af § 270. Bestræbelserne maa rettes paa Afgrænsning af et Omraade, hvor Sandhedsbevis *paa Forhaand, ex officio*, afskæres uden Hensyn til den fornærmedes Ønske eller Paastand. Det er herom, Diskussionen har drejet sig ved de talrige Lejligheder, hvor dette Emne har været drøftet, bl. a. i den danske Kriminalistforening 1918, paa det nordiske Juristmøde i Stockholm 1919, i den norske Kriminalistforening 1936 og i den for Tiden nedsatte norske Straffelovskommission. Paa en tilfredsstillende Maade at afgrænse et saadant Omraade — det skulde nærmest være ved *offentlige* Ærefornærmelser om *private* Forhold — støder imidlertid paa store Vanskeligheder. Sandhedsbevisets Tilladelighed maa af indlysende samfundsmoralske Grunde være den alt overvejende Hovedregel. En Udelukkelse af Sandhedsbevis endog mod den fornærmedes Ønske vil skade den fornærmede selv, der har rent Mel i Posen, og som vil være mere interesseret i gennem Fornærmerens Forgæves Forsøg paa Gennemførelse af et Sandhedsbevis at faa *Sigtelsen slaaet til Jorden* end i at faa Injurianten *straffet* med Udelukkelse af Sandhedsbevis, hvorved Offentligheden lades i Uvished om, hvorvidt Sigtelsen har været sand eller ikke.

Til §§ 275 og 275 a. Intet at bemærke.

Der kunde maaske være Anledning til i Ærefornærmelseskapitlet at optage en Bestemmelse svarende til den i den nye schweiziske Straffelov Art. 173 og Art. 174 indeholdte, hvorefter Retten har Adgang til at fritage for Straf eller ved Bagvaskelse til at nedsætte Straffen, naar Gerningsmanden for Dommeren tilbagekalder sine Beskyldninger som usande.

I Forbindelse med foranstaaende Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag tillader jeg mig at henstille, at der paa nedennævnte Punkter indføres følgende Ændringer i Straffeloven, som forekommer mig lige saa ønskelige som de i Lovforslaget optagne:

1) Bestemmelsen i § 167 om Udgivelse af falske Penge, uden Delagtighed i selve Falskmøntneriet, har samme Strafmaksimum som § 166, nemlig 12 Aars Fængsel, skønt Forbrydelsen efter sin Beskaffenhed paa langt nær har samme Samfundsfarlighed. Det høje Maksimum medfører, at disse ofte forholdsvis ubetydelige Sager ifølge Retsplejelovens § 687 a bliver Nævningesager, hvilket atter kan gøre Anklagemyndigheden tilbøjelig til at frafalde Tiltale, for at undgaa at sætte det store Nævningeapparat i Scene. Maksimumsstraffen i § 167 foreslaas derfor nedsat f. Eks. til 4 Aar; samtidig kunde det høje Maksimum for *uagtsomt* Forhold i § 168 nedsættes fra 3 Aar til f. Eks. 1 Aar.

2) Straffen for *Afpresning* i §§ 285 og 286, jfr. § 281: normalt 2 Aar i grove Tilfælde, stigende til 6 Aar, forekommer mig for lav. Der burde fastsættes en normal Strafferamme paa Fængsel indtil (mindst) 6 Aar, og jeg foreslaar, i Lighed med hvad der gælder efter den nye schweiziske Straffelov, indført et særligt *Minimum* paa mindst 1 Aars Fængsel, naar Forbrydelsen er udført erhvervsmæssigt eller *fortsat mod samme Person*. Ligeledes kunde der — ogsaa overensstemmende med den schweiziske Straffelov — indføres et Minimum paa 1 Aars Fængsel, naar *Aager* er udøvet erhvervsmæs-